

Att ge och ta kritik – huvudtema på novembers forskarutbildningskollegium

Den 22 november samlades handledare och doktorander från hela institutionen för att under ett par intensiva timmar tillsammans diskutera och samtala kring vikten att leverera och ta emot kritik i flera forskarutbildningssammanhang, och speciellt vid granskningsseminarier (såväl halvtids- som slutseminarier).

Förmågan att kunna ge och framförallt ta emot kritik är viktig för forskarstuderande i sitt arbete med avhandling då denna typ av återkoppling har som syftet att leda till bättre texter och större färdighet i skrivandet av dessa texter. Dessutom är kapaciteten att ge och ta emot återkoppling en av de flera allmänna färdigheter som en forskarstuderande bör utveckla under sin utbildning och rustas upp med inför ”livet efter avhandling”.

Under kollegiet jämfördes kommunikationen mellan handledare och doktorand till en pardans där handledare leder doktoranden fram i sitt forskningsprojekt inom de utbildningsramar som är gemensamma för hela institutionen. Kommunikationen handlar också om att förankra vilka roller – som t ex att ge återkoppling - handledare och studenter har i början av ett projekt, just i syftet att inleda ett bra och konstruktivt samarbete präglad av förtroende och gemensamt ansvar.

Forskargruppen delade också med sig om tre olika typer av kritik som studenter kan komma att stöta på i samband med granskningsseminarierna: dels kritik som man kunde ha undvikit genom förberedelse, och dels kritik som är konstruktiv och som leder till bättre texter. Sist avhandlades också kritik som handlar om att doktoranden skulle ha belyst helt andra typer av frågeställningar eller teorier än de som projektet baseras på. I alla dessa fall är kritik något som bör ses som värdefullt då det innebär att flera personer faktiskt ha läst och engagerat sig i studentens text samt att de har kommit med förslag till vidareutveckling av texten.

En annan aspekt av seminariet uppmuntrade studenter till att, om möjligt, ägna lite tid, åt att fundera kring varför de valt just den teori eller den metod som de valt inom sina projekt och kritiskt ta fram argument om valet av just den teorin. Detta, liksom förmågan att öva sig att försöka tänka nytt inom ämnet blir av särskilt vikt även efter disputationen och inför en fortsatt akademisk karriär.

Sist sattes granskningsseminarierna i ett historiskt perspektiv och det berättades hur dessa seminarier och den kollegiala granskningskontrollen gradvis introducerades till institutionen och hur seminarier intog den rollen som tidigare bara hade varit institutionens professors roll. I denna bemärkelse ska granskningsseminarierna inte bara ses som ett verktyg till gagn för studenterna men också något som handledare har hjälp och nytta av. Kollegialiteten inom forskning är något

som institutionen för pedagogik och didaktik jobbar aktivt med sen länge och granskningsseminarierna är ytterligare ett led i denna profil.